

Vos en en

Haas de dief van Iek

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen
van Thé Tjong-Khing

Neef en Jak

Dit is de neef van Vos.

En dit is Jakhals.

'Dag neef van Vos!' zegt Jak.
'Dag Jakhals', zegt de neef van Vos.
'Zeg maar Neef, hoor.'
'Zeg jij dan Jak', zegt Jak.
'Dag Jak.'
'Dag Neef.'

Jak is een boef. Dat zie je zo.
Hij heeft een masker. En een pet.
En een trui met strepen. En een zak met buit.

Dat wil Neef ook wel! Hij wil ook een masker en een pet en een trui!

Jaloers kijkt hij naar Jak.

‘Ik wou dat ik ook een boef was’, zucht Neef.

‘Een boef is stoer.’

‘Heel stoer’, knikt Jak trots.

‘Was ik maar een boef als jij’, zeurt Neef.

‘Dan was ik niet niets.’

‘Je bent al iets. Je bent de neef van Vos’,
zegt Jak.

Neef haalt zijn neus op.

‘O, dat...’ zegt hij mat. ‘Wat stelt dat nu voor?’

Ik ken Vos niet eens. Of toch wel. Maar niet heel goed. Hij woont zo ver weg.

Af en toe stuurt hij een kaart.

Met kerst of zo. Daar staat
haast niets op.’

‘En als je jarig bent?’

vraagt Jak. ‘Stuurt Vos
dan ook een kaart?’

Neef denkt een poos na. Hij schudt zijn kop.

‘Ik ben niet jarig’, zegt hij. ‘Nooit.’

Daar lacht Jak hard om.

‘Dat kan niet!’ roept hij. ‘Iedereen is elk jaar jarig! Daarom heet het ook zo: jarig. Snap je?’

‘Nee’, zegt Neef stug. ‘Ik snap het niet.’

En het klopt ook niet. Ik ben nooit jarig geweest. Ik wil het niet worden ook. Er is maar één ding dat ik wil zijn: een boef zoals jij.’

Jak zegt niets meer. Hij kijkt naar Neef.
Hij kijkt naar de zak met buit. Hij schudt zijn kop.
‘Het valt niet mee, hoor’, zucht hij dan.
‘Het is een hard vak.
Je moet plannen smeden. Boze plannen.
Zonder plan ben je een boef van niks.’
‘O’, zegt Neef.
Dat wist hij niet.

‘Heb jij geen plan, dan?’ vraag hij.
‘Niet meer’, zegt Jak.
‘Ik vind er geen. Ik denk en denk,
maar het lukt niet.’
‘Ik heb plannen!’ zegt Neef gauw.
‘Morgen geef ik de bloemen water.
En ik wil het tuinhek verven.
En ooit ga ik op reis naar een ver land!’
‘Wat heb ik daar nu aan!’ roept Jak uit.
‘Ik zoek een boos plan. Er moet iets stuk!
Ik wil iets stelen! Het moet erg zijn en pijn
doen! Daar ben ik een boef voor!’
‘O’, zegt Neef weer.
Hij raakt ervan in de war.

Woest schopt Jak tegen de
zak met buit.
‘Weet je wat hierin zit?’
raast hij.
‘Rommel! Blik!
Roestige spijkers!’

Had ik maar goud en zilver!
Zwom ik maar in het geld!
Kon ik maar snode plannen smeden!’
Nu snapt Neef er niets meer van.
‘Snode plannen? Ik dacht dat het een boos plan moest zijn!’
‘Dat is hetzelfde’, beweert Jak. ‘Snood is nog erger dan boos. En dus beter.’
Dat snapt Neef wel. Het moet erg zijn. Erger dan erg.
Hoe erger, hoe beter!
Neef denkt heel diep na.
En na een poos zegt hij:
‘Misschien... misschien heb ik wel iets.
Kom binnen. Ga zitten. Drink een glas.
We moeten eens praten.’

In het huis van Neef is maar één stoel. Dus zit Jak op de zak met buit. Neef heeft ook maar één glas.

Dat geeft hij aan Jak.

‘En jij dan? Wil jij ook een slok?’ vraagt Jak.

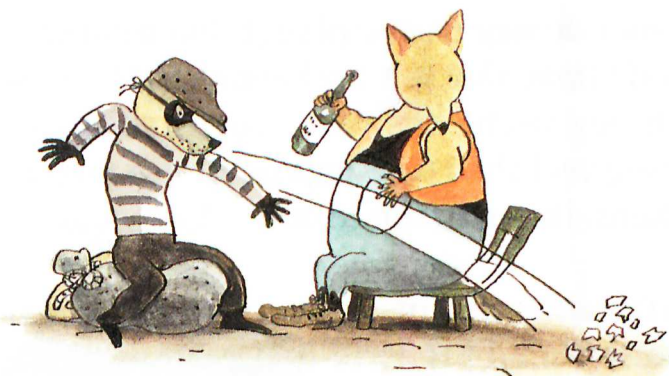
‘Dat hoeft niet’, zegt Neef. ‘Ik drink uit de fles.’

Daar zit meer in. Lekker!’

‘Proost’, zegt Jak.

‘Proost’, zegt Neef ook.

Het is een gek woord. Neef weet niet wat het betekent. Maar dat durft hij niet te zeggen. Stel je voor dat Jak denkt dat hij dom is!

Jak drinkt het glas in één teug leeg. Dan gooit hij het stuk op de vloer. Hij laat een boer en zegt:

‘Jij zei dat je wat had.’

‘Dat klopt’, knikt Neef. ‘Wat dan?’ vraagt Jak.

‘Een plan’, zegt Neef geheimzinnig.

‘Welk plan?’

‘Een snood plan.’

Jak springt op. Hij roept:

‘Hoe? En wat? En waar? En wanneer?
Kom op! Vertel! Gauw een beetje!’

Neef grijnst. Hij boert ook.

Hij veegt zijn mond af. De fles keilt hij in een hoek.

Dan loert hij om zich heen.

‘Zijn we veilig?’ gromt hij. ‘Worden we niet
bespied? Kan niemand ons horen?’

Jak loert ook. Hij kijkt naar links en kijkt naar rechts.
Hij werpt een blik over zijn schouder.

‘Ik zie niets’, zegt hij. ‘We zijn helemaal alleen.
Kom voor de dag met je plan. Is het brand?
Diefstal? Pesten? Is het heel erg slecht?

Of nog slechter?’

‘Nog veel slechter’, zegt Neef.

‘Kom, ik zeg het in je oor.’

En dat doet Neef dan.

Hij fluistert.

Hij praat zo zacht,
dat alleen Jak
het hoort.

‘Wat een slecht plan!’ roept Jak uit.

‘Wat lelijk!

Wat gemeen!

Wat goed van jou!’

Jak geeft Neef een klap op zijn rug. Niet hard, hoor!
Hij geeft een klap omdat hij zo blij is.
Want boeven zoenen niet. Boeven slaan en knijpen.
Ook als ze blij zijn.

‘Daar drinken we op’, zegt Jak.

‘Schenk nog eens in.’

‘Dat kan niet’, zegt Neef.

‘De fles is leeg en het glas is stuk.’

‘O’, zegt Jak. ‘Dat was ik vergeten. Jammer.

Maar niet getreurd. We stelen een nieuwe fles.

Een volle. Nee, we stelen twee volle flessen.

Of drie.’

‘En twee glazen’, zegt Neef. ‘Een voor jou en

een voor mij. En een stoel. Nee, een bank.

Een zachte bank voor ons beiden.’

‘We maken een lijst’, stelt Jak voor.

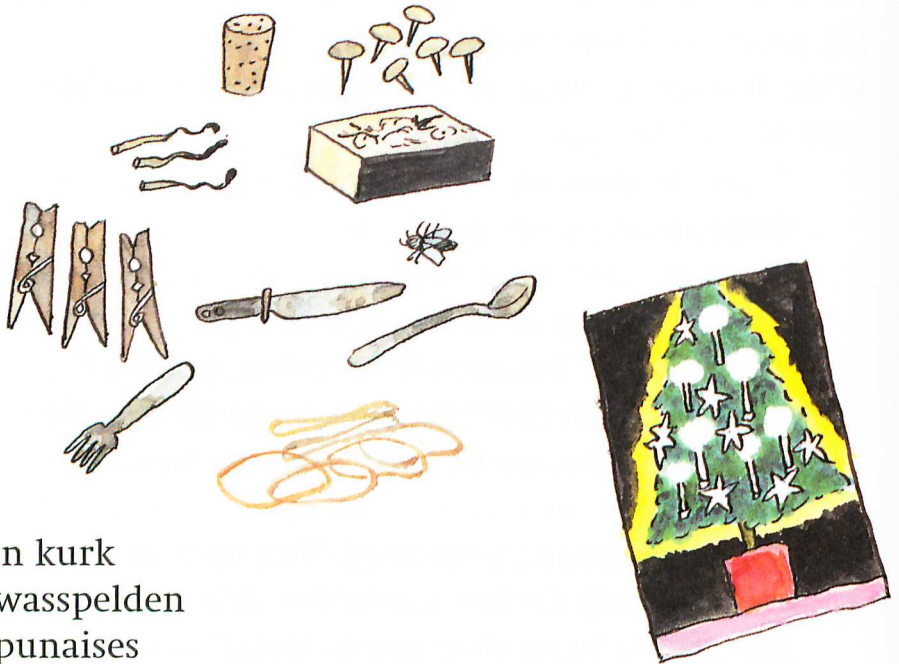
‘Goed’, zegt Neef.

Neef zoekt naar een potlood of een pen. Dat valt niet mee. Neef schrijft nooit een brief. Hij houdt geen dagboek bij. Aan tekenen heeft hij een hekel. Waar heeft hij dan een potlood voor nodig? Maar na een poos vindt hij toch wat. Het is een kort stompje met een afgebroken punt.

‘En papier?’ vraagt Jak.

‘Heb ik’, grijnst Neef. ‘Vos schrijft toch af en toe een kaart? Die houd ik bij. Kijk maar in de la van de keukenkast.’

Jak trekt de la open. Er zit een boel rommel in:

Een kurk
3 wasspelden
6 punaises
Afgebrande lucifers
Elastiekjes
Een leeg luciferdoosje
Een dode vlieg
Een mes
Een lepel
Een vork
Een kaart
Nog een kaart

‘Dat zijn ze’, zegt Neef.
Hij pakt de kaarten en kijkt er goed naar.
Op de voorkant van de ene kaart staat een boom.
Op de voorkant van de andere kaart staat een
sneeuwman.

Op de achterkant van allebei de kaarten staat:

‘Wie Vos is, weet ik wel’, zegt Jak.

‘Vos is jouw neef.’

‘Nee, ik ben Neef’, zegt Neef. ‘Vos is Vos.’

‘Ja, maar als jij de neef van Vos bent, is Vos ook de neef van jou’, legt Jak geduldig uit.

‘Echt?’

‘Echt. Maar wie zijn Haas en Uil?

En Iek en Tok en Piep?’

Neef haalt zijn schouders op.

‘Vrienden van Vos’, pruilt hij.

‘Het is niet eerlijk.

Hij heeft alles en ik niks.

Ik heb helemaal niemand.’

Jak kijkt Neef strak aan.

‘En ik dan?’ vraagt hij.

‘Ben ik jouw vriend niet?’